

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Peek & Cloppenburg KG, Hamburg / Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

(Sprawa C-148/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Prawo znaków towarowych — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 14 — Ustalenie a posteriori unieważnienia lub wygaśnięcia praw do znaku towarowego — Data, w której przesłanki unieważnienia lub wygaśnięcia powinny zostać spełnione — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Artykuł 34 ust. 2 — Zastrzeżenie starszeństwa wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Skutki tego zastrzeżenia dla wcześniejszego krajowego znaku towarowego]

(2018/C 200/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Strona pozwana: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Sentencja

Artykuł 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych w związku z art. 34 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie [znaku towarowego Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wykładni prawa krajowego, zgodnie z którą unieważnienie wcześniejszego krajowego znaku towarowego lub wygaśnięcie praw właściciela tego znaku towarowego, którego starszeństwo zastrzeżono dla unijnego znaku towarowego, można ustalić a posteriori, jedynie jeśli przesłanki tego unieważnienia lub tego wygaśnięcia były spełnione nie tylko w chwili, w której zrzeczono się tego wcześniejszego krajowego znaku towarowego, lub w chwili, w której nastąpiło wygaśnięcie, ale również w chwili wydania orzeczenia sądowego dokonującego tego ustalenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.7.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA / Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Sprawa C-152/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Procedury udzielania zamówień w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych — Dyrektywa 2004/17/WE — Obowiązek dokonania dostosowania ceny po udzieleniu zamówienia — Brak takiego obowiązku w dyrektywie 2004/17/WE lub na podstawie ogólnych zasad, na których zasadzają się art. 56 TFUE i dyrektywa 2004/17/WE — Usługi sprzątania i utrzymania związane z działalnością transportu kolejowego — Artykuł 3 ust. 3 TUE — Artykuły 26, 57, 58 i 101 TFUE — Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie rozpatrywanego w postępowaniu głównym stanu faktycznego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne — Niedopuszczalność — Artykuł 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Przepisy prawa krajowego niewprowadzające w życie prawa Unii — Brak właściwości)

(2018/C 200/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consorzio Italian Management i Catania Multiservizi SpA

Strona przeciwna: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Sentencja

Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, zmieniona rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1251/2011 z dnia 30 listopada 2011 r., oraz ogólne zasady, na których się ona opiera, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu norm prawa krajowego takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie przewidują okresowego dostosowania cen po udzieleniu zamówień należących do objętych tą dyrektywą sektorów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – Helga Krüsemann i in. (C-195/17), Thomas Neufeldt i in. (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe i in. (C-202/17), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce i in. (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer i in. (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke i in. (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell i in. (C-290/17), Helga Jordan-Grompe i in. (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17) / TUIfly GmbH

(Sprawy połączone C-195/17, od C-197/17 do C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, od C-278/17 do C-286/17 i od C-290/17 do C-292/17)⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Transport — Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Artykuł 7 ust. 1 — Prawo do odszkodowania — Zwolnienie — Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” — „Dziki strajk”]

(2018/C 200/22)

Język postępowania: niemiecki

Sądy odsyłające

Amtsgericht Hannover, Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Helga Krüsemann i in. (C-195/17), Thomas Neufeldt i in. (C-197/17), Ivan Wallmann (C-198/17), Rita Hoffmeyer (C-199/17), Rudolf Meyer (C-199/17), Susanne de Winder (C-200/17), Holger Schlosser (C-201/17), Nicole Schlosser (C-201/17), Peter Rebbe i in. (C-202/17), Eberhard Schmeer (C-203/17), Brigitte Wittmann (C-226/17), Reinhard Wittmann (C-228/17), Regina Lorenz (C-254/17), Prisca Sprecher (C-254/17), Margarethe Yüce i in. (C-274/17), Friedemann Schoen (C-275/17), Brigitta Schoen (C-275/17), Susanne Meyer i in. (C-278/17), Thomas Kiehl (C-279/17), Ralph Eßer (C-280/17), Thomas Schmidt (C-281/17), Werner Ansorge (C-282/17), Herbert Blesgen (C-283/17), Simone Künnecke i in. (C-284/17), Marta Gentile (C-285/17), Marcel Gentile (C-285/17), Gabriele Ossenbeck (C-286/17), Angelina Fell i in. (C-290/17), Helga Jordan-Grompe i in. (C-291/17), EUflight.de GmbH (C-292/17)

Strona pozwana: TUIfly GmbH